

DEUTSCHES KULTURINSTITUT BANGKOK
— Goethe-Institut —

สถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน
สาขาของสถาบันเกอเธ่
German Cultural Institute
Branch of the Goethe-Institut

THE PRO MUSICA ORCHESTRA BANGKOK

Leader: M.L. Usni Pramoj

Under the direction of

Hans Günter Mommer

Soloist: Piyabhandh Snidvongs Piano

๑๙ ก.ย., ๑๖.๓๐ น. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 19 September, 4.30 p.m. Kasetsart Univ.
๒๔ ก.ย., ๒๐.๐๐ น. หอประชุม เอ.ยู.เอ 24 September, 8.00 p.m. AUA Auditorium
๒๖ ก.ย., ๑๖.๐๐ น. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 26 September, 4.00 p.m. Chulalongkorn Univ.

000713

THE PRO MUSICA ORCHESTRA BANGKOK
Leader: M.L. Usni Pramoj

FIRST VIOLIN

M.L. Usni Pramoj
Smak Swetadhis
Smarn Sintuousah
Virapan Vorklang
Viroj Eamsuk
Smaisart Snidvongs
Supot Chomboon

SECOND VIOLIN

Phairoj Duriyankasetha
Cherd Hutawathana
Surat Youvananij
Chalerm Mangmee
Anton Regenberg
Witaya Tumornsrontorn
Pojana Nagavaraja

VIOLA

Tawat Phairoj
Manoj Nutakom
Sutin Seenarong
Leif Knudsen
Mit Pramuanvorachat

VIOLONCELLO

Pok Swatsupapon
Sommai Yimbut
Aree Sukagesa
Prachuab Bhandhumachinda

DOUBLE BASS

Prayong Sakdit[†] avorndamrong

Soloist: Piyabhand Snidvongs, Piano

PROGRAMME

JOHANN FRIEDRICH FASCH
(1688-1758)

Symphony in A-major for String
Orchestra and Thorough-Bass

Allegro
Andante
Allegro

J. Fr. Fasch was born in Buttstedt near Weimar—a contemporary of Bach and Handel. As a “Thomas-student” in Leipzig he received lasting impressions from meeting with great masters, especially Telemann. Yet on the whole he was, like many other great masters, self taught.

He wrote about 70 orchestral overtures, almost 40 concerts, many chamber music works (especially trio sonatas), and about 20 symphonies, many cantatas, Masses, and religious serenades. None of his many works was printed during his life-time. The style of this long-and unjustly-forgotten composer forms an ingenious bridge from the Baroque to the Rococco, from Bach to Haydn and Mozart.

The Allegro of the Symphony in A-major is more than 200 bars long. The lively theme of the opening is followed by a succession of A-minor motives, forerunners of the second theme of Haydn. Later on the theme is developed in the dominant, until, as a recapitulation, it introduces the finale in the original key.

The Andante with its Pastoral-Siciliano character is reminiscent of Bach (Christmas Oratorium) and Handel (Shepherds' Music in the Messiah). The contents of this movement with its popular, lilting, and simple form points to vocal music.

The concluding Allegro unites the three violins in bright transparency in the three-part movement. Its Gigue character is a relic of the old Suite-form, yet the whole shows progress in the direction of the ease of classical finales.

Johann Friedrich Fasch เกิดที่เมือง Buttstedt ใกล้กับ Weimar เป็นประพันธ์กรร่วมสมัยเดียวกับ Bach และ Handel. Fasch ศึกษาวิชาดนตรีด้วยตนเองเช่นเดียวกับนักดนตรีผู้ยิ่งใหญ่อื่นๆ ทั่วไป เขาได้ประพันธ์ Overture สำหรับ Orchestra ไว้ประมาณ ๗๐ ชิ้น Concerto ๔๐ ชิ้น รวมทั้งงาน Chamber-music อีกเป็นจำนวนมาก (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Triosonata) นอกจากนั้นยังประพันธ์ซิมโฟนีอีกประมาณ ๒๐ ซิมโฟนี ตลอดจนพวก Cantata, Mass และ Serenade ไว้อีกเช่นเดียวกัน ในบรรดางานประพันธ์นี้ ไม่มีผู้งานชิ้นใดชิ้นหนึ่งไปตีพิมพ์เลยระหว่างที่ Fasch ยังมีชีวิตอยู่ ผลงานของ Fasch เป็นสะพานเชื่อมโยงจากสมัย Barock ไปสู่ Rococo และจากสมัย Bach ไปสู่ Haydn และ Mozart ก่อน Allegro ของ Symphony ในบันไดเสียง A Major นั้นมีความยาวกว่า ๒๐๐ Takt (Time) ดีลา A Major ติดตาม Theme ตอนต้นอย่างใกล้ชิดเพื่อนำไปสู่ตอนที่ ๒ ในลักษณะเช่นเดียวกับ Haydn ต่อมาก็เปลี่ยนไปเป็นแบบ Dominant และหวนกลับ (Reprise) สู่บันไดเสียงดั้งเดิมอีกในตอนปลาย

ก่อน Andante นั้นชวนให้นึกถึง Pastoral-siciliano-Character ของ Bach (Weihnachtsoratorium) และ Handel (Hirtenmusik im Messias) เนื้อหาสำคัญในท่อนนี้เน้นไปในลักษณะพื้นเมืองและลักษณะดนตรี vocal music แบบนุ่มนวลและมีชีวิตชีวาที่อ่อนสुकทัย เป็นท่อนที่ส่งเสียงไวโอลินให้เด่นขึ้นมาตามทำนอง ๓ จังหวะดนตรีแบบ Gigue นี้เป็น Suite แบบเก่าที่คงเหลืออยู่ อย่างไรก็ตามดีลาทั้งหมดของท่อนสุดท้ายนี้ โนม์เอียงไปในลักษณะ classic มีใช้น้อย

GIOVANNI GIUSEPPE CAMBINI
(1746—1825)

Concerto in G-major, op 15 No.3,
for Piano and String Orchestra

Allegro
Rondo Allegretto

Cambini studied the violin with Nardini, composition with G.B. Martini. Later on he played the viola in a quartet with Nardini, Manfredini, and Boccherini. He composed many operas, ballets, and oratorios. But he became famous for his instrumental music: 60 symphonies, 114 quartets, and three piano concertos. The short but brilliant concerto in G—major is composed in the spirit of the “epoca galante”. It gives the soloist every chance to demonstrate his technical and musical virtuosity. To the string orchestra also, important tasks are assigned, yet it stands back discretely, The small work is an example of the elegant ingeniousness of the composer.

Cambini เริ่มเรียนไวโอลินกับ Nardini และวิชาการประพันธ์กับ G.B. Martini ต่อมาเขาร่วมแสดงในวง Bratchist Quartett กับ Nardini, Manfredini และ Bocherini เขาได้ประพันธ์ Opera, Ballet และ Oratorio แต่งงานที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จได้แก่ดนตรีแบบ Instrumental music ได้แก่ซิมโฟนีต่างๆ ๖๐ ซิมโฟนี, 144 Quartet และ 3 Piano Concerto

Concerto ในบันไดเสียง G Minor ชิ้นนี้เป็นงานสั้นๆ แต่ไพเราะชิ้นหนึ่ง ประพันธ์ขึ้นตามลักษณะ “epoca gallante” ศิลปินมีโอกาสดำเนินการแสดงความสามารถของเขาได้ทุกเมื่อ ส่วนวงดุริยางค์ทำหน้าที่บรรเลงรับอยู่เบื้องหลังเท่านั้น นับเป็นงานที่ได้รับผลสำเร็จอย่างงดงาม แสดงให้เห็นถึงอัจฉริยภาพของผู้ประพันธ์

I N T E R V A L

EDVARD GRIEG
(1848—1903)

Two Elegiac Melodies, op. 34

Heart Wounds
The Last Spring

Grieg's Two Elegiac Melodies for String Orchestra are characteristic of his tone-language. As a born lyric composer, Grieg, like his great model Schumann, was a master of the small form. The harmony is extremely delicate and colourful, the melodies highly original, the form simple and easily comprehensible. Grieg arranged two of the "Twelve Songs for One Voice and Piano" from 1880 and 1881. As orchestral songs (1883) they are a new version which far surpasses a mere orchestration. Free of the text, Grieg fully uses the possibilities of his inventiveness.

Elegy ทั้งสองชิ้นสำหรับ String Orchestra ของ Grieg เป็นงานดนตรีที่ถ่ายทอดแบบฉบับของเขาโดยแท้ Grieg เป็นจิตรกรโดยกำเนิด เช่นเดียวกับ Schumann บรมครูผู้ที่ Grieg ถือเป็นแบบฉบับของเขา Harmony ในแบบของ Grieg อุดมด้วยสีสัน เรื่องราวด้วยจินตนาการส่วน Melody เป็นแบบดั้งเดิม มีแบบฉบับเรียบและง่ายต่อการเข้าใจ Grieg ประพันธ์บทร้อง ๒ บทนี้ จากอีก ๑๒ เพลงที่ขับร้องประกอบ piano ในปี ๑๘๘๐ และ ๑๘๘๑ และดัดแปลงใหม่สำหรับวงดุริยางค์ (ปี ๑๘๙๓) บทเพลงของ Grieg เมื่อแยกจากเนื้อร้องเป็นดนตรีที่สมบูรณ์แบบและนับเป็นผลงานใหม่ของเขา

CARLO RICCIOTTI (PERGOLESI?)
(1681—1756)

Concertino II in G-major for
Four Violins, Viola, Violoncello,
and Basso Continuo

Largo

Da capella-non presto

Largo affetuoso

Allegro

In spite of painstaking research it has been impossible to find out who the composer was, Ricciotti, Pergolesi, or even an unknown third one. Latest research more and more points to Ricciotti, yet there are still justifiable doubts. Pergolesi had come to great renown at about the middle of the 18th century. Therefore his name was often made use of in a quite irresponsible way. Today this concertino is performed most of the time under the name of Ricciotti (Pergolesi?) In the Concertino in G-major the composer used the four-part violins in a very clever way. At one time each group plays by itself, at other times two of them are grouped together to give more prominence to a theme. Sometimes one gets the impression that this composition was influenced by the polyphony of the church-music of the Italian Renaissance. The third movement forms a charming contrast to the full sound of the string orchestra, when, at times, only a solo string quartet plays. The themes of the slow movements are lyrical and simple, those of the fast movements more instrumental and brilliant.

ผู้ประพันธ์งานชิ้นนี้ไม่เป็นที่ปรากฏแน่นอน ทั้ง ๆ ที่มีการสืบค้นประวัติคงเดิมแล้วก็ตาม อาจเป็นผลงานของ Ricciotti หรือ Pergolesi หรือของบุคคลอื่นก็ได้ การอนุমানครั้งสุดท้ายเอียงไปทาง Ricciotti แต่ก็ยังมีผู้สงสัยอยู่นั่นเอง ส่วน Pergolesi เองได้รับความนิยมมากในตอนกลางศตวรรษที่ ๑๘ ดังนั้นจึงมีผู้นำชื่อของเขาไปใช้บ่อย ๆ ครั้ง อย่างไรก็ตามปัจจุบันงานชิ้นนี้นำเสนอภายใต้ชื่อของ Ricciotti

Concerto ในบันไดเสียง G Major นี้แบ่งแยกการประสานเครื่องดนตรีไวโอลินไว้เป็น ๔ ลีลา อย่างแน่นอน ตอนต้นต่างกับบรรเลงไปตามลีลาของตน และก็เปลี่ยนการบรรเลงรวมกัน ๒ ท่อน เพื่อเสนอ Theme ให้เด่นชัดขึ้น บางครั้งผู้ฟังจะระลึกไปถึง church music ตามสมัย Renaissance ของอิตาลี เครื่องสายทั้งวงบรรเลงลีลาที่ ๓ (Largo affetuoso) รับขัดแย้งไปในตัวอย่างแน่นอนบางครั้งก็เป็นการเดี่ยว String Orchestra การริเริ่ม Theme ในลีลาเชิงซ้า เหล่านี้เป็นไปเรื่อย ๆ ส่วนในลีลาที่รวดเร็วเน้นหนักไปทางด้านเครื่องดนตรี และดำเนินไปอย่างงดงาม

HARALD GENZMER
(born 1909)

Sinfonietta for String Orchestra (1955)

Moderato
Allegro molto
Largo
Vivace

H. Genzmer was born on February 9th. 1909, in Blumental near Bremen: in 1927 he studied with Stephani in Marburg, and later on with Hindemith in Berlin. Since 1946, he has been Professor of composition at the Freiburg Music Academy. His countless compositions are moderately modern and of excellent quality. He has written numerous pieces for masters of their respective instruments, yet also valuable pieces for beginners and advanced students, The Sinfonietta for String Orchestra, composed in 1955, does not demand too much, either of the players, or of the audience. It is a piece which stands "in the centre" in every regard.

The first movement, Moderato, uses extensively a kind of block-harmony. The second movement, Allegro molto, is rather dynamic and constantly changing between 4/4 and 3/4. The following Largo is vigorously lyrical. The concluding Vivace is of a playful nature, in the central part makes humorous use of "pizzicato" and, after a tumultuous unison, ends with a deft Jazz-chord.

Harald Genzmer เกิดเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๑๙๐๙ ที่ Blumental ใกล้กับเมือง Bremen ศึกษาวิชาดนตรีกับ Stephani ที่เมือง Marburg ปี ๑๙๒๗ และต่อมากับ Hindemith ที่ นคร Berlin ตั้งแต่ปี ๑๙๔๖ เป็นต้นมา ศาสตราจารย์ Genzmer ประจำที่มหาวิทยาลัยครียางค์ ศาสตร์แห่ง Freiburg บทประพันธ์ต่าง ๆ ของเขาจัดได้ว่าเป็นงานประเภทสมัยใหม่และแสดงให้เห็นความสามารถของผู้ประพันธ์ นอกจากนี้ยังได้ประพันธ์งานชิ้นอื่น ๆ ไว้อำหรับศิลปินผู้เชี่ยวชาญ ในการบรรเลงอีกมากและสำหรับนักศึกษาอีกด้วย

Sinfonietta สำหรับเครื่องสายชิ้นนี้ Genzmer ประพันธ์ขึ้นในปี ๑๙๕๕ เป็นงานที่ผู้บรรเลง และผู้ฟังสามารถเข้าถึงได้โดยไม่ว่าจะเป็นนัก นักได้ว่าเป็นงานที่อยู่ใน "ระดับกลาง" โดยเฉพาะ ท่อนแรก Moderato พยายามเน้นถึง Harmony ท่อนสอง Allegro molto ดำเนินไปแบบ ชิงช้า และเปลี่ยนอยู่ใน Timing ๔/๔ และ ๓/๔ อย่างสม่ำเสมอ ท่อนที่ ๓ Largo ออกม ค้วยแสงสีแห่งลำนำทวิ ท่อนสุดท้าย vivace ประทับใจด้วยบรรยากาศสนุกสนาน มีการแทรก "pizzicato ในตอนกลาง ท่อนสุดท้ายเสนอ Jazz accord มีชีวิตชีวา หลังจาก unisono อันปลิววันยู่เหยิงสั้นๆลง

WHAT'S THE USE OF MUSIC ?

ดนตรีมีคุณค่าที่ซ่อน
อันดนตรีมีคุณค่าทุกอย่างไป
ถึงมนุษย์ครุฑาเทวาราช
แม้เราจะเข้าไปให้ไฉน

หรือใช้ได้แต่ข้างเกี่ยวข้องกับ
ยอมใช้ได้ทั้งจินตาคำบรินทร์
จตุบาทกลางป่าพนาสิน
ก็สุดสิ้นโทโสที่โกรธา

In the afternoon of Saturday the 19th and the 26th of September (besides a concert on Thursday 24th, 8.00 p.m. at the AUA) the PRO MUSICA STRING ORCHESTRA will perform concerts of Western classical music in the Kasetsart University (19th) and in the Chulalongkorn University Assembly Hall (26th).

To many students, Western classical music appears as something very esoteric. The reaction is "It's too difficult for me" or, literally, "It's beyond my head." This results in a mental block against a particularly enjoyable manifestation of western culture. And it is a pity, because there is no need for this mental block. True, classical music may at first hearing seem difficult, but anything to which one is not accustomed will at first seem difficult. Technically speaking, classical music is more complicated than popular music, but technical problems mainly involve the performers and the listener does not necessarily have to bother about technical complexities. One may enjoy the beauty and fragrance of a rose without knowing its Latin name, so likewise classical music.

Classical music is not all serious. There are many light-hearted and cheerful pieces. One might even call them "fun" pieces. These are for sheer enjoyment and do not require any intellectual effort. One simply listens without prejudice and the music will itself create enjoyment. None of the works to be played by the Pro Musica String Orchestra this coming Saturday are in the least forbidding. Many movements are based on dance music—but 18th century dance music, mind you! Dance music, of whatever age, is basically music which should make people want to dance. So the appeal is more to the senses rather than the intellect. There will also be a work by Harald Genzmer, a contemporary German composer, which young people in particular should enjoy.

NÄCHSTE KONZERTE . COMING CONCERTS . คอนเสิร์ตครั้งต่อไป

<p>24. September
20.00 Uhr
A.U.A.</p>	<p>PRO MUSICA ORCHESTRA
(25 Members)
Works by Fasch, Grieg, Cambini, Ricciotti,
Genzmer</p>	
<p>26. September
16.00 Uhr
Chulalongkorn
University</p> | <p>PRO MUSICA ORCHESTRA

(repetition)</p> | |
| <p>15. Oktober
20.00 Uhr
A.U.A.</p> | <p>"Lieder" by Ludwig van Beethoven
Margarita Schack-Koellreutter
Laura Nazareno</p> | <p>Soprano
Piano</p> |
| <p>11. November
20.00 Uhr
A.U.A.</p> | <p>Recital "BERLIN - DUO"
K.H. Schwarz
H.G. Zambona</p> | <p>Violine
Klavier</p> |
| <p>14. November
20.00 Uhr
A.U.A.</p> | <p>Recital
Prof. Detlev Kraus
Works by L.v. Beethoven
(Sonata op. 109, 110, 111)</p> | <p>Piano</p> |
| <p>26. November
27. November
28. November
20.00 Uhr
National Theater</p> | <p>Orchesterkonzert (250 members)
The Royal Thai Navy Orchestra
The Fine Arts Orchestra
The Pro Musica Orchestra
The 13th US Air Force Band, Manila
The Bangkok Combined Choir</p> | <p>F. Bruckner, Te Deum,
L.v. Beethoven, Symphonie Nr. 9</p> |

DEUTSCHES KULTURINSTITUT BANGKOK

— Goethe-Institut —

102/1, Phra Athit Road, Bangkok 2

Tel. : 817211, 817526, 817737

สถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน กรุงเทพฯ

— สถาบันเกอเธ่ —

๑๐๒/๑, ถนนพระอาทิตย์, กรุงเทพฯ ๒

โทร. ๘๑๗๒๑๑, ๘๑๗๕๒๖, ๘๑๗๗๓๗